

ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΗΡΙΚΗ ΠΕΡΦΕΤΑ,
ΠΟΥ ΠΑΝΤΟΤΕ ΘΑ ΓΡΑΦΕΤΑΙ ΜΕ ΣΤΙΧΟΥΣ ΤΟΥ ΜΟΛΦΕΤΑ.

Έτος πρώτον σημειώνων
... 'Αργαστόλι έχω θρόνον.

Χίλια δραχμάκια δύο κι' έννενήκοντα
γενικώς εις όλους λέμε τὰ προσήκοντα.

Δις τοῦ μηνός « Ζιζάνιον » πρὸς τὸ παρὸν θὰ βγάνω
δράκις μένων ἄεργος δὲν ἔχω τί τὰ κάνω.
ἂν ὅμως ὑποστήριξιν μοῦ δώστε πατριῶται
τετράκις σὰς ὑπόσχομαι γὰ τὸ ἐκδίδω τότε,
πλὴν ἐπειδὴ στερομένηθα χρημάτων κατ' αὐτὰς
ἀνάγκη πάσα γάχωμε κι' ἡμεῖς συνδρομητάς.

Ὅστις δὲ τέσσαρας δραχμὰς προκαταβάλλει μόνον
συνδρομητὴς μας γίνεται εὐθὺς γιὰ ἕνα χρόνον
κι' ἂν εἶται ὅτιν ἄλλοδαπὴν πρέπει γὰ στείλλῃ ἔξῃ
γιὰ τὰ μπόρεση ὁ Μαργῆς στὰ ἔξοδα ν' ἀνθέξῃ,
εἰ συνδρομητὴ θὰ δίδονται ἀμέσως πρὸς ἐμένα
τὰ φύλλα δὲ ὡς πάντοτε δέκα λεπτὰ τὸ ἕνα.

Δέκα Ἰανουαρίου
καὶ τῆς Νύσσης Γρηγορίου.

Νούμερο ἑπτὰ
στόπ' ἀπὸ λεπτὰ.

Εἶδησις λησμονηθεῖσα
ὡς γνωστὴ ὑποτεθεῖσα.

Ἄρθρον γενικὸν
τῶν θεατρικῶν.

Α'.

Προχθὲς μὲ τὰ τετράστιχα τοῦ μάκαρος Βασίλη
λησμένησα τὸ πρώτιστον νὰ σὰς γνωρίσω φίλοι,
τὸ νὰ σὰς εἶπω διγλαδὴ τί βάσανα κι' εὐθύνας
εἰ βουλευταὶ μας ἔχουνε οἱ ὄντες εἰς Ἀθήνας.

Ἐπεὶ καθὼς γνωρίζετε ἀγαπητοὶ μου φίλοι,
τὸ πᾶν νὰ γράφῃ ἐμμετρον ἢ πένα μου ὀφείλει,
σὰς γράφῃ ὅπωςδὴποτε περὶ Θεάτρου τώρα
ὅτε τυγχάνει βέβαια κατάλληλος ἡ ὥρα.

Καὶ πρῶτον σημειώσατε πῶς εἶναι κρυομένοι
καὶ τοὺς λοιμούς των ἔχουνε δεμένους οἱ καθένοι,
διότι ἀγορευόντες ὑπέφερον πολὺ
ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤνοιξε τὰς πύλας ἡ Βουλὴ.

Τὶ ἄφατος ἀπόλαυσις ἐστὺν τοῦ Θεάτρου!
ἐντὸς αὐτοῦ ἡ φλέγουσα καρδιά κάθε λάτρου
εὐρίσκει ἀνακούφισιν διότι θ' ἀπαντήσῃ
τὸ βλέμμα, ποῦ τὴν φλόγα τῆς ἡδύνατο νὰ ἀβύσῃ.

Κι' ἂν μέχρι σήμερον σ' αὐτὴν στεκομεθα τῆ θέσι,
καὶ ἀποφεύγωμεν πολλὰ διὰ πλαγίου τρόπου
πρέπει καθένας σας γι' αὐτὸ εὐθύς νὰ ὑποθέσῃ,
πῶς μὰς κρατοῦν τὰ σχέδια τῶν βουλευτῶν τοῦ τόπου.

Τὸ θέατρον! τὸ μοναχὸ γιὰ μὰς ντιβερτιμέντο,
καὶ μ' ὄλον τοῦτο ἔχουνε οἱ ἄρχοντες λεμέντο,
πῶς εἶν' ἡ κρίμα ἄσχημη, πῶς ἡ λειζέρα τρέμει,
πῶς τοῦ τενόρου τῆ φωνὴ δὲν τὴν ἀκούνε φέρμη,
ποῦ μ' ἄλλους λόγους θέλουνε ἡ ἔξυπνες κανκάρες!
νὰ βλέπουνε τσελεμπριτὰς μὲ ἔνδεκα δεκάρες!

Δι' ὅπερ καὶ ὁ πρόεδρος πολὺ τοὺς κολακεύει
καὶ πᾶν αὐτῶν διάβημα ἐγγράφως γενικεύει
καὶ πᾶσαν των ἀπαίτησιν ἀμέσως ἐκτελεῖ
καὶ τρέμει ὅταν μπένουνε ἐτούτοι, στὴ Βουλὴ.

Καὶ τί κανεὶς ἐκεῖ μέσα ἰστάμενος δὲν βλέπει,
καὶ πράγματα ποῦ πρέπει καὶ ἄλλα ποῦ δὲν πρέπει,
φεγγεβολοῦν δεξιὰ ζερβιὰ κάθε κυρὰς τὰ μάτια,
ποῦ καθαυτὸ σοῦ κάνουνε τὸ κόρε σοῦ κομμάτια,
ὄλες κυτᾶζουν κάποιονε στὰ μάτια καὶ γελοῦνε
πολλοὶ ἐπάνω σὲ πολλὰς τὰ κιάλε τους κολλοῦνε,
καὶ ἕκαστος ἐπιθυμεῖ καὶ εὐχεται συνάμα
στὴ θέσι νὰ εὐρίσκετο τοῦ Βάσκου τοῦ δὲ Γάμα,
τοῦ ν' ἀγαπᾶται δηλαδὴ κι' αὐτὸς μ' ἀγάπη τόση,
ποῦ ἀπὸ θάνατον φρικτὸν ὡς οὔτος νὰ γλυτώσῃ,
πλὴν ὡς Σελίκα σήμερον δὲν ἀγαπᾶ κάμμια
(ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ καμμὶ ἔρωτικῶς τιμία.)

Τοὺς ἔμαθαν οἱ κάτοικοι τῆς πρωτεύουσας ὄλοι
καὶ λέγουν « νὰ οἱ βουλευταὶ ποῦ βγήκαν σ' Ἀργαστόλι
ποῦ λείπει νὰ μὴν ἦτανε αὐτὸς μὲ τὴ βελάδα
θὰ εἶχανε στὸ διάλογο στερμένη τὴν Ἑλλάδα ».

Ὁ Γάλλος Ροῦ, ἐγνώρισεν αὐτοὺς ἐκ τοῦ πλησίον
καὶ εἶπεν « ἂν εἰς τὴν βουλὴν αὐτὴν τῶν Παρησίων
ὑπῆρχον δέκα βουλευταὶ τῶν Κεφαλληνῶν ἴσοι
ἢ Γερμανία ἔπρεπε μεγάλως νὰ πενθήσῃ ».

Ὁ Λόου δις ἠθέλησε σφοδρῶς νὰ βλασφημήσῃ
τὴν ὥρα ποῦ ἐνώνοντο μὲ ἑλληνας αἱ νῆσοι
διότι θὰ ἡδύνατο τοὺς βουλευτάς μας τούτους
εἰς τοῦ Λονδίνου τὴν βουλὴν νὰ φέρῃ ὡς τοιοῦτους.

Δὲν εἶναι κρίμα κι' ἄδικο σ' ἐμένανε κυρίες,
ὅστις σὰς γράφω νόστιμες ἐμμέτρους ἱστορίες,
ποτὲ νὰ μὴ σηκώνετε ἐπάνω μου τὸ βλέμμα,
ἢ δὲν εἶμ' ἄνθρωπος ἐγὼ μὲ κόκκαλα καὶ μῖμα
μόνον ἀξίας σήμερον ἐμμετροῦς κατεγινάμειτε
κι' ἐμὰς ἀποφασίζετε νὰ μὴ μὰς ἀπατάσετε.

Τοιοῦτο εἶδους βουλευτάς ποτὲ νὰ μὴν ἀφήσετε
εἶθε νὰ ζήσετε παιδιὰ νὰ τοὺς ματαψηφίσετε
διότι ὅσω βρίσκονται αὐτοὶ στὸ παρλαμέντο
οὐδέποτε θ' ἀκούσετε τοῦ ἔθνους φαλιμέντο.

Κι' ἐγὼ εὐθύς ἀπὸ τοῦ ποῦ τὸ δίπλωμά μου γέμει,
θὰ προσπαθῶ δικαστοῦ σχομνὶ νὰ καταλάβω,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΤΕΛΙΟ ΑΙΓΟΥΡΙΟΥ

διότι μόνον με αυτό το ύψιστον αξίωμα
μπορείς να στέλλης εύκολα κυρίες στο ικρίωμα,
διότι μόνον δι' αυτού του θείου αξιώματος
απολαμβάνεις σχέσεων και φήμης και ονόματος,
διότι μόνον δι' αυτού του θείου αξιώματος,
δεσποίνων ευνούνους γίνεσαι πάσης φυλής και χρώματος,
διότι μόνον σήμερα αν είσαι δικαστής
μπορείς σε κάθε πόρτεγο να παρουσιαστής,
διότι μόνον σήμερα οι λειτουργεί της Θέμιδος
το χέρι ξεροτρίβουνε κάθε κυράς Αρτέμιδος.

Κι' εγώ μετά παρέλευσιν πανδαματόρων χρόνων
πώς να καθέξω σκέπτομαι Εισαγγελέως Θρόνον,
δτε και πλέον παραιτών και Ιαμβον κι' εξάμετρον
τήν ευνοϊαν των κυριών θ' απολαμβάνω άμετρον,
και θα προτρέπω κάποτε τη μία και την άλλη
τι φόρεμα άρέσκομαι στο θέατρον να βάλλη
ήτις άβρως θα μ' άπαντά, « δέν δύναμαι άλλίως,
αφού άρέσει μάλλον και τω Εισαγγελέως ».

Θά προσκαλοῦμαι πάντοτε σε δείπνα και σε γιόματα
μόνον για μένα θα μιλοῦν δεσποσυνών τα στόματα
μόνος εγώ στο μπράτσο μου θα σέρνω νέας κόρες,
ας να γνωρίσω έτυχε προ ήμυσείας ώρας.

Κι' αν μου καπίση κάποτε να μπω και σ' εκκλησία,
ώραν καθ' ην προσφέρεται αναίμακτος θυσία
πάντα κι' εκεί θε να βρεθῆ καμμιά να με κυτάξη
νεάνις καλλιπάρης από τη πρώτη τάξη,
κι' αν ειμ' ο ασχημότερος εισαγγελεύς του κόσμου
πολλές κυρίες θα βρεθοῦν που θα μου ποῦναι « φώσμου »
και τέλος οτι δήποτε καλόν επιθυμήσω
χωρίς πολλά προσκόμματα θα το οικονομήσω.

Β.

Στο πρώτο τούρνο ευρηκα τα πιο καλά κομμάτια,
στο δεύτερο ειν αρκετές με τέσσερα τα μάτι,
στο πρώτο καταφαίνεται η άριστοκρατία
και όλες όσες χαιρόνται εις όλα τα πρωτεία.
Του πρώτου τούρνου η κυρές, εινοι κυρές καθ' όλα
δλω μπιστέκα θέλουνε να τρώνε και φραντζόλα,
ενω αύταις που έλαχαν στο δεύτερο το τούρνο
ποτέ τους δέν εφάγανε ψητό από το φούρνο !

Στο πρώτο τούρνο έρχονται η διακεκριμένες,
στο δεύτερο, μισόκοπες και ήλικιωμένες,
στο πρώτο η θεότητες στο δεύτερο η σκάρτες
στο πρώτο όσες έχουνε λευκάματα και κάρτες,
στο πρώτο, όσες ξέρουνε φρανσέ και πιάνο φόρτε
και όσες τρισμφάρουνε στα νάζια και στη κόρτε.

Στο πρώτο η ευγένεια, η καλλονή, το μπρίο,
στο δεύτερο η πόθερες που τρέμουν απ' το κρύο,
και μόνον μία φαίνεται βασίλισσα πασών
θωρακουμένη κάποτε με θώρακα χρυσόν,
εις την όποιαν, κύριοι, καμμιά δέν πρέπει σάτυρα
διότι ένδεχόμενον να γίνη αυτοκράτειρα,

Στο πρώτο όσες έχουνε ιδέαν μουσικής,
στο δεύτερο αι έχουσαι προσόντα κλινικής
και τρέις αι μη γνωρίσαντι νυμφίου κασιχίαν
και όλοι αι ως έγγιστά κατά την ηλικίαν,
μη έχουσαι ως φαίνεται καλλίτερον προσόν
παρά τα ματογιάλια των με σκελετόν χρυσόν.

Μονωδία σοβαρά άγαπώντος στα γερά.

Solo... χωρίς τον άγγελον εκείνον της ψυχής μου
όνπερ σφοδρώς ήγάπησα επί της εποχής μου.

Tu m' appartieni... βέβαια... και πρέπει να μ' ανήκει
γιατι εγώ τόσον καιρόν επλήρωνα το νοίκι.

Εγώ που τα καπρίτσια της υπέρφα τσοσάκις...
συμβάντα που τα έβλεπε και ο Αναστασάκης !

Θά υπομείνω άρα γε ω θεία Κλεοπάτρα
εγώ να μείνω μόνος μου και συ να πῆς στη Πάτρα !

Μακράν εμοῦ να ήπταται... να τρώγη... να κοιμάται
είναι πολύ terribile κανείς να το θυράται.

Ό μείνε μείνε άγγελε το άπαιτώ το θέλω
είμαι ζηλότυπος πολύ... περνάω τον Όθέλο !

Πιγγιλά carissima ο άγονός μου νοῦς,
γιατι υποψιάζομαι πολύ τους Πατρινοῦς.

Αφ' ης ημέρας εφθασαν η πατρινές σκριτοῦρες,
ως άλλη εγκυος γυνή εβρέθηκα μ' άτουρες.

Πλὴν τίς να πάρη από με, σε την θεάν τολμάει;
ουδέποτε θα άνεχθώ, ουδέποτε... giamai.

Κι' ένα νόστιμο ντουέτο ένεστώτων ήμερών
τονισμένο in bemole, με ένάντιον καιρόν.

— Μ' αγαπῆς ; oh cara Torchi ;

— Σ' αγαπάω, ναι και οχι.

— (Μωρέ βάσανα και τοῦτα.)

— (Oh dal freddo tremo tutta).

— Δέν συζῆς λοιπόν μ' έμένα ;

— Ho amore per la sena ! !

et così ποτέ non posso

την καρτιά μου να σου ντώσω

κι' ως να φιάτω τα σκράντα

στη σκηνή θε ναῦραι πάντα.

— (Oh grande san Domenico

από την Ιταλία,

απῆς στο παλκοσένικο

χωρίς άμφισβόλια

θα μ' ανεβάση η σκληρά

πιστεύω καμμιά μέρα

et qui lo sa καμμιά φορά

μην έλθω κι' εδω πέρα

παρασυρθεις ως βλέπετε

από τον έρωτα μου

τενόρος κομπριπάριος

με; τα γεράματά μου !)

Τρεις είδοποιήσεις

έμμετροι επίσης.

Το κομψόν πιλοποιέον κι' όλως ευρωπαϊκόν
έχον συλλογήν άριστων φίνων πίων άγγλικών,
γυναικείων παντός είδους ποιότητων και σχημάτων
κι' από άλλα πλείστα είδη άνδρικά καταγεμάτον
του όποιου η λαμπρότης το λιθόστρωτον στολίζει
και τ' όποιον ο Βανδωρος ο Λαυρέντιος όριζει,
επί τούτου καθως μύπε άφιχθεις εξ' Αθηνών,
συνιστώ ιδιαιτέρως εις το ευγενές κοινόν
επειδή σ' αυτό και μόνον το κατάστημα θα βρῆτε
όσα πράγματα της μόδας δεσποινίδες απαιτείτε.

Επει του τύπου το χαρτι ένταῦθα είναι σπάνιον
σ' αυτό το σχῆμα κύριοι θα βγῆνη το « Ζιζάνιον »
κι' όταν θα λάβη ο Δαυῆς αυτό που περιμένη
εις το αρχαίον σημάδι του κ. Γελην ξανθόγυνη.

Είς το προκρινέον των έσημερίων

ει ήμεροδελτίου διαφόρων είδων !

ώστε αν κανένας θέλει να άσραση

από κείθε μόνον πρέπει να περάση.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΟΥΡΙΟΥ